

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
őszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ki a vesztes?

Pécs, 1899. február 24.

Nehéz dolog a hátrálás, a megvert ellenség meg-megáll futása közben, hogy visszalövdözzön az üldözőre, akit azonban ezzel előnyomulásában meg nem állíthat s nem is ezért lövdöz vissza, hanem csak hogy fődözze a visszavonulást s így a futás kevésbé szegyeteljes színben tűnjék föl.

Ilyen hátrévi szolgálatot teljesít a „Pécsi Napló“ is, mikor mai vezércikkében a fehérre rábizonyítani iparkodik, hogy az fekete: az ellenzék reményei, kilátásai csöppet sem növekedtek s tekintélyben, erkölcsi súlyban sem nyert az ország előtt semmit, a nemzeti-párt elvesztette létjogosultságának utolsó támaszát, a függetlenségi párt a provizorium elfogadásához elvi áldozatot hozott, a néppárt ismét teljesen izolálva lesz. *Tényleges politikai sikere tehát csak a szabadelvű pártnak van s ha ez okosan, bölcsen, tapintatosan kihasználja a kinyert béke politikai előnyeit, akkor lesz csak világossá az, hogy az obstrukciós hadjárat erőszakoskodása tulajdonképen az ellenzékre háramlott vissza.*

Persze, hogy ezt az eredményt kihozhasssa, meg kell hamisítani a történelmet s rá kell fogni az ellenzékre, hogy teljesen céltalanul kezdte meg a kormány elleni obstrukciós hadjáratot, melyre kezdetben csak Polonyi Géza, egypár nemzeti-párti, 2—3 néppárti s mintegy 8 függetlenségi képviselő lépett, a nélkül, hogy egyetlenegy kifejezetten meghatározott tervet vagy célt tudtak volna előállítani.

Az a Pécsi Napló előtt teljesen közbűs, hogy valamennyi ellenzéki párt már a tavalyi szeptember elején elhatározta a Bánffy-kormány ellen a végsőig menő parlamenti harcot, még pedig azzal a határozott célzattal, hogy megakadályozzák az ország gazdasági önállósághoz való törvényes jogának kijátszását, mert már akkor is arra mutatott minden jel, hogy Bánffy báró ezt a jogot Ischlben a saját hatalmi pozíciójának megmentésére elalkudta.

Az ellenzék tehát a nagy szünet utáni első ülésben, múlt évi szeptember 5-én, teljes erővel vette föl a harcot s ennek első eredménye lett Berzeviczy alelnök lemondása. A második ülésben, szeptember 6-án, már a pártok vezérei, Apponyi, Kossuth, Polonyi, Horánszky bejelentették pártjaik nevében a harcot, kijelentvén, hogy addig semmiféle napirendbe bele nem mennek, míg Bánffy nem nyilatkozik a kiegyezésre vonatkozó ischli megállapodások felől.

Bánffy báró már ebben az ülésben fölvette a harcot azzal a famozus kijelentésével, hogy a kiegyezésnek az alkotmányos Ausztriával való nem sikerülte esetén azt fogja tenni, amit a törvény parancsol, de ebből nem következik, hogy Magyarország önálló vámterületet kapjon.

A harc tehát már teljes erővel indult meg az egész ellenzék részéről s célja volt a kiegyezés kérdésében megmenteni az országnak az önállósághoz való törvényes jogát, amely Bánffy báró fönti nyilatkozata után komolyan veszélyeztetettnek mutatkozott. A küzdelem alatt aztán egymásután hullott le a lepel a Bánffy kormányzati rendszerének büneiről, folytonos csalafintságairól, szöszegéseiről, törvénytíráásairól; nagyon természetes tehát, hogy a küzdelemnek föntjelzett főcélja mellé csatlakozott ennek a rendszernek s az azt megtestesítő Bánffy bárónak a megbuktatása.

Bánffy báró ez ellen is küzdött körömszakadtig, belevitte a szabadelvű pártot a Tisza-lexbe, az országot a törvényen kívüli állapotba s az ellenzék végleges kiirtására kért fölhatalmazást a koronától.

S mi lett az eredmény? Az ország törvényes önállósága ellen tervezett ischli merénylet megghiusult s ezzel elérte az ellenzék küzdelme a kitűzött főcél; Bánffy báró megbukott, a kuriai biráskodás, a választási visszaélések megszorítása, az adóhátralékok jogfosztó hatályának megszüntetése biztosítva lett s mindezzel a Tiszák párthatalmi rendszere megkapta a halálos döfést.

És mit ért el a szabadelvűpárt? A „Pécsi Napló“ szerint elérte, hogy együtt maradt, a kormány tisztán az ő soraiból került ki, újból céltudatos, erős és kitűnő vezért kapott, programja teljes megvalósításának akadályai pedig hosszú időre elhárítottak.

Hát az igaz, hogy a párt együtt maradt, mert a vereség fölött csak azok duzzogtak, akik annyira hozzá vannak nőve a hatalomhoz, hogy nincs az a kudarc, amely őket onnét kimozdítani képes lenne.

A kormány is az ő soraiból került ki, de hisz az ellenzék nem is azért küzdött, hogy kormányra jusson. Ennek a küzdelemnek ilyen eredményét még a nemzetipárt sem tűzte ki közvetlen céljául. A rendszerváltozás folytán majd beáll idővel a fuzió kényszerűsége is s a Tisza-klikk legvéresebb száju antifuzionista organumai máris szelidebb hurokat pengetnek ebben az irányban.

Új vezért is kapott a párt, aki céltudatos is, erős is, kitűnő is, de aki ellen a szabadelvű pártnak három évtized óta iránytadó elemei kézzel-lábbal küzdöttek s aki erejét első sorban is ennek a klikknek az elnémitásával mutatta ki.

Programja is teljesen megvalósul: megmaradni a hatalom élvezetében. Mert az, hogy ez a párt a Bánffy kedvéért láthatlanban előre helyeselte az ischli klauzulát s most annak elejtése fölött tapsol; az, hogy kezébe szolgáltatta Bánffynak a törvénytelen kormányzat eszközét a Tisza-lex képében, hogy sürgette az erélyes rendszabályokat az ellenzék leverésére, a házszabályoknak Tisza-féle drákói megszorítását s Széll Kálmán mindennek az ellenkezőjét csinálta meg: az e pártnak nem kudarca, mert meg van mentve a hatalom, a párt létének egyedüli célja; az ellenzék pedig a hatalomból nem kapott semmit, tehát kormánypárti szempontból nem is nyert semmit, mert nyereség ezek szemében csak az, amit kézzel fogni s koronaértékben leszámítani lehet.

Teljesen új áruraktár!

Legdivatosabb tavaszi női kabátok, gallérok,

gyermekfelöltők és

ruhakelmelekben

KIS ZSIGMOND-nál

PÉCSETT,
takarékpénztári új palota.

Nos ebben a tekintetben koncedáljuk, hogy a mi küzdelmünknek eredménye nincsen s a nyereség — legalább egyelőre — tisztán a kormánypárt részén van.

* **Városi közgyűlés.** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága által hétfőn február hó 27-én délelőtt 9 órakor tartandó közgyűlésnek a tárgysorozata a következő:

I. 1. M. kir. belügyminiszter rendelete a városi házi pénztár 1899. évi költségelirányzatának jóváhagyása tárgyában. 2. Belügyminiszteri rendelet az ujonnan alkotott vásárvám és helypénzdijszabályzatra vonatkozólag az általa kívánt módosítások tárgyában. 3. Honvédelmi miniszteriumi leirat a hadapródiskola szennyvizei szűréséhez szükséges telek átadása iránt 1898. évi 275/28184. sz. a. hozott közgyűlési határozat 1. és 7. pontja módosítása tárgyában. 4. Honvédelmi miniszteri rendelet és tanácsi előterjesztés a külön katonai gyakorló tér megszerzése ügyében. 5. Kereskedelmiügyi m. kir. miniszterium rendelete a központi pályaudvar céljaira megszavazott 84.000 frt megfizetése tárgyában.

II. 6. Az üresedésbe jött egyik negyedmesteri állásnak választás utján való betöltése. 7. Az igazoló választmány jelentése a III. kerületben dr. Nemes Vilmosnak, a IV. kerületben Daempf Imrének bizottsági tagul történt megválasztásáról s a legtöbb adót fizető bizottsági tagok közé dr. Kaufer Jenőnek, a Hetey Sámuel püspöknek leköszönése folytán való igazolásáról. 8. Polgármesteri előterjesztés az adókievétel bizottságba 2 rendes és 2 pótbányatagnak és az adófelszámolási bizottságba 1 rendes és 1 póttagnak illetve 1 rendes és 1 pótbányatagnak beválasztása iránt. 9. Polgármesteri előterjesztés az 1899—1900. évi közuti költségelirányzat megállapítása iránt. 10. Polgármesteri jelentés a városi pénztárak megvizsgálásáról. 11. Tanácsi előterjesztés a folyó évi március hó 19-én kilépő választott bizottsági tagok helyeinek betöltése céljából tartandó választásokra vonatkozólag az intézkedések elrendelése iránt. 12. A Dulánszky Adolf szüljével határos 4112/6. a, 4. b, h. r. számú 1197. □öl nagyságú városi tulajdont képező területnek eladása tárgyában tanácsi előterjesztés. 13. A budaikülvárosi megállóhely

őrházához szükséges 7471/3. h. r. sz. parcellának 520 frt vételáron való megvétele. 14. Tanácsi előterjesztés a 4651/2. b. hrsz. területből 305 □öl és a 4651/2. c. hrsz. 686 □öl városi területnek Greksa Józsefnek csere utján való átengedése, illetőleg a 4651/1. a. hrsz. 305 □ölnyi és a 4651/2. a. hrsz. 260 □ölnyi városi területeknek Krasznay Miklós részére való eladása iránt. 15. Tanácsi jelentés a Kaszárnya és Petőfi-utca sarkán levő 4 városi házhely eladása tárgyában. 16. Tanácsi előterjesztés a Pécs-Bátaszéki vasút engedélyezésének megszüretése iránt. 17. A város tanácsa a kormányhatóságilag jóváhagyott 238.000 frtos kölcsönről kiállított kötvényt beterjeszti. 18. Tanácsi javaslat a villamos vasuti szerződés kormányhatósági jóváhagyásának szorgalmazása tárgyában. 19. Tanácsi jelentés a pécsi villamos telep iránt fennálló szerződésnek az alakítandó Pécsi villamos részvénytársaságra való átruházása tárgyában. 20. Tanácsi előterjesztés a kerékpáradó szabályrendelet megállapítása iránt s ennek kapcsán a) a pécsi Bicycle club b) Több pécsi bej. kereskedő és iparosnak emlékirata a kerékpáradó ellen. 21. Az illetőségi kötelekbe való felvételért fizetendő díjak kivetése és beszedésére vonatkozólag módosított szabályrendelet tárgyalása. 22. Szabályrendelet (Tervezet) a 13 éven alul levő gyermekeknek a dohányzástól eltiltása, illetőleg a 15 éven aluli gyermekeknek a mulató helyektől való eltiltása tárgyában. 23. Tanácsi előterjesztés a gyámpénztári és házi pénztári pénzkészletek 1899-ik évi gyümölcsöző elhelyezésére a pénzügyintézetek kijelölése iránt. 24. A város tanácsa bejelenti az államvasutakkal az Indóház és Siklósi-utcákat összekötő utöntözése tárgyában kötött egyességet.

25. Tanácsi jelentés a pöcegödörök tisztítása tárgyában szabályrendelet alkotása és azok tartalmának kihordása idejének megállapítása tárgyában. 26. Tanácsi előterjesztés, hogy az evang. református egyháznak templom és paplak építésére a Förster-féle telek északi részéből 640 □öl rész kijelöltesék. 27. Tanácsi jelentés, hogy a tifusz-járvány által felmerült rendkívüli költségekre a törzstől 9000 frt előlegeztessék. 28. Tanácsi előterjesztés egy hatósági fertőtlenítői állásnak szervezése iránt. 29. Tanácsi jelentés, hogy a Xaver-kápolnában új toronyóra állíttassék fel. 30. Tanácsi jelentés az új gyeptermi telepnél szükséges pótmunkák biztosítása iránt megtar-

tott árlejtési eredmény tárgyában. 31. Tanácsi jelentés az erdei legeltetési jog haszonbérbe adása tárgyában. 32. Tanácsi jelentés a sétateri kioszk bérbeadása iránt. 33. A város tanácsa az irodai és bolti cikkek szállítása iránt megtartott árlejtés eredményét bejelenti. 34. Tanácsi jelentés a Kis-Makár és Alsó-Puturlautcák burkolása iránt. 35. Tanácsi jelentés a Kis-Rókus, Kis-Kereszt stb. utcáknak légszűrővel való megvilágítása tárgyában. 36. A városi szénbánya megvizsgálása és üzemének a jövőben való beszüntetése tárgyában g. bizottsági jelentés. 37. Tanácsi jelentés a szigetikülvárosban tervezett rendőrlaktanya tárgyában. 38. Tanácsi jelentés, hogy a kr. laktanya északnyugati sarkán, úgy a kis-kereszt és kis-rókus utcák keresztezésénél 1—1 ejector kut állíttassék fel. 39. Tanácsi előterjesztés a letétben kezelt idegen pénzek után befolyt kamatoknak jutalmi célokra való fordítása tárgyában. 40. Tanácsi előterjesztés egy segédtemetői állás szervezése iránt. 41. Tanácsi előterjesztés hat segédtanítónői állásnak rendes tanítónői állássá való szervezése iránt. 42. Tanácsi javaslat, hogy Krudi Istvánnak a Balokányi parkban fényirda felállítása engedélyeztesse. 43. Tanácsi előterjesztés Cifra György mértékhitelítőnek nyugdíjazása iránt.

III. 44. Abendhauser Mari és Nendtvich Vilma ovónok fizetéselemelés és korpótlékban való részesítés iránti kérelme. 45. Özv. Krausze Nándorné segély iránti kérvénye. 46. Gergits Márton szig. külv. népiskolai házmesternek nyugdíjaztatása iránti kérvénye. 47. Matkovics György rendőrnek nyugdíjaztatása iránti kérvénye. 48. Néhai Szucsits Imre negyedmester özvegyének nyugdíj s gyermekei részére neveltetési pótlék megszavazása iránti kérvénye. 49. Néhai Aronffy Vince népiskolai házmester özvegyének nyugdíj kérvénye. 50. Held Antal, a belvárosi plebániatemplom sekrestyésének kérelme kegydíjban való részesítése iránt. 51. Kérelme Bajáci János pécsi lakosnak kegydíjban leendő részesítése iránt. 52. Nagy Jánosné sz. Bernát Etel szülésznői oklevelének kihirdetése.

IV. 53. Győr sz. kir. város közönségének átirata a törvényhatósági joggal felruházott városok által a közigazgatás küszöbön levő reformja alkalmából erkölcsi és anyagi érdekeik előmozdítása végett tervezett országos kongresszusban való részvétel iránt. 54. Borsod vármegye átirata a kóbor cigányok vándorlá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy jókedvű leányról.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A Gyurkovics lányok előadásáról jöttem haza. Egész utamon motoszkált valami a fejemben. Nem tudtam kiverni e pajzán leányok kópéságait s egyre azon törtem a fejemet, hogy mennyi igaz az ő jól megjátszott históriájukból.

S mig így újra végig gondoltam a bácskai lányok legújabb szereplését, eszembe jutott egy jókedvű leány. No! nem a Gyurkovicsok levegőjében nőtt fel, azokról még gondolkodni se tanácsos, mert nem tudhatja az ember, melyik pillanatban fogja szaván a gondos mama. Ez, a kiről én beszélek, egy jókedvű baranyai leány, egy aranyos kis pécsi teremtes.

Régóta kerestem egy jókedvű leányt, de tudja Isten, valakitől egyszer azt hallottam, hogy ezek ritkaságszámba mennek. Nem emlékszem már, ki tukmálta reám e bolond gondolatot, de fölfedezői utamban félig-meddig megerősítették e tényt a körülmények. Persze én csak a mi édes kis babáinkról, a bakfis lányokról beszélek. Ezek még abban a korban vannak, midőn először kezdenek a sejtelmek kódéből kibontakozni a várva-várt alakok, midőn először csendül meg valami a

hangosabban dobogó szivecske mélyén. És ez a kezdet — nos, kimondom — rendszeren reménytelenséggel kezdődik. Így születik meg az ábrándos szerelem s vele együtt a szomorú leány. Sőt mi több, e szomorúság az ő körükben már divatszamba is megy. Mihelyest egyik közülök »Ó« róla talál egy pár szót mondani kíváncsi barátnőinek, mindjárt sóhajt egyet hozzá, sőt talán még ki is nyilváníja, mennyire gyötrődik hatalmas szenvedélyében. A melyik nem sápitozik ez új teher kegyetlen kinjai alatt, ah! az számba sem jön, hisz annak a meséjében nincs semmi regényesség. Így persze, ha imponálni akarunk, még a szerencsés álmod is össze kell kuszálni valami képzelte fordulattal.

Ilyen körülmények között gyönyörű tárcathéma egy bájos kis leányka, a kinek mindig jókedve van. Siettem is ismeretséget kötni, nehogy ott a tánc hevében még valaki elrontsa az én korai örömet. Attól persze nem kellett félni, hogy én legyek a rontóközeg, mert, mondtam, ahhoz föllobbanó szerelem szükséges. Abból meg édes kevés jut ki az én szerencsétlen személyemnek.

Minő furcsa az ember lelki állapota; ma már ilyen könnyedén tudok szólni arról, mi nem régen még fölforgatta egész gondolkozását. Hanem ma más is szolgál e könnyedségre, nem akarok sóhajtozni, mert még reám is rám olvasnak a kezdő szerelmesek hangulatát, meg aztán arról a jókedvű leányról szólván, hogy is vegyithetnék ide szomorúságot.

Hanem ne filozofáljunk; kezdjük el a mesét a jókedvű leányról.

Nos, egy fényes mulatságon láttam meg először, természetesen akkor is mosolygott. Meglestem egy pillanatát s a rohanó párok között megkisértem a bemutatkozást. Végigmért huncut szemével tetőtől-talpig úgy, hogy hamarjában meg is bántam vakmerőségemet. Azután Gyurkovics Mici módra, odadobta legyezőjét a gondos mamának, mosolygott egyet és repültünk tovább. Mennyi mindent akartam kérdezni tőle s elfojtotta szavaimat az a tudat, hogy ime én, a családott szerelmes, egy jókedvű leányt tartok a karjaim között. S szégyenszemre valahol a terem végén kockáztattam csak meg az első kérdést, a mely hivatalos volt megvetni az alapját a mi ismeretségünknek. Valami bolond kérdés lehetett, mert édesen kacagott a jókedvű leány. Azután már ő tartott szóval, mig a mamához nem értünk.

— Na! tudja, ideje volt, hogy bemutatkozzék. Ki nem állhatom azokat az embereket, a kik bámulják az embert s elragadtatásuknak külsőleg még annyi kifejezést sem tudnak adni, hogy fellépésük által legalább a táncosaink számát szaporítsák. Ezt jó lesz megjegyezni; különben ön elég tűrhetően táncol, a kért első négyest megkapja.

Ezzel azután ki voltam fizetve; alig emlékszem, hogy hamarjában így lekaptak volna, hanem hatott is ez a pár szó. A kiket eddig hiuz szemekkel bámultam, egyik mulatságon

sának törvényhozási intézkedésekkel való megátlása tárgyában. 55. Debrecen sz. kir. város törvényhatóságának átirata a kormányhoz intézett bizalmi feliratának pártolása iránt. 56. Hevesvármegye közönségének átirata az ősi alkotmány megőrzése érdekében intézett feliratának pártolása iránt.

Megrágalmazott járásbíró.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 24.

Vádlott nélkül tartotta meg a pécsi kir. törvényszék, mint esküdtbíró, a múlt év november hó 25-én a végtárgyalást abban a sajtóperben, melyet *Strauss Béla* perlaki lakos ellen indított a perlaki járásbíró és annak vezetője *Horváth Cs. János* járásbíró ellen elkövetett nyilvános rágalmas vétsége miatt, a királyi ügyészség.

Ekkor az esküdtzék bűnösnek mondta ki vádlottat — bár nem jelent meg — a kétrendbeli rágalmas vétségében s a kir. törvényszék három havi fogházra és 200 frt pénzbüntetésre ítélte.

Ma a vádlott jelenlétében újra tárgyalták az ügyet, a mely alkalomra az ítélt bíróság *Sávell Kálmán* törvényszéki elnök vezetése alatt *Koszer János* és *Finkey József* szavazóbírákból alakult meg. A vádhatóságot *Gyenes Imre* dr. kir. alügyész képviselte; a vádlott maga védelmezte magát s a jegyzőkönyvet *Gallé József* dr. aljegyző vezette. Megjelent *Horváth Cs. János* is, a megrágalmazott perlaki járásbíró vezetője.

A beidézett esküdték közül nem jelentek meg: *Grünhut Kálmán* — a ki elköltözött, *Majorossy Imre* — a ki hivatalos elfoglaltsággal mentette ki magát és az elhalt *Marton Sándor*. Helyettük a hallgatóság közül *Stern Károlyt*, *Taisz Józsefet* és *Nádor Lajost* választották be maguk közé az esküdték s így teljes számmal jelenlétben 36 esküdt, kezdetét vette az

esküdtzék megalakítása.

A vádhatóság képviselője a kisorsolt esküdték közül visszavetette: *Winter Károlyt*, dr. *Nemes Vilmost* és *Gyimóthy Gyulát*.

A vádlott visszavetette: *Schapringer Gusztávot*, dr. *Seeh Károlyt*, *Stern Károlyt* és dr. *Krasznay Jenőt*.

ép úgy, mint a másikon, siettem megtáncoltatni. Némelyik természetesen nagyot nézett e hirtelen változáson, gunyosan mosolygott a tolakodáson, de csodálatos! most nem hatott reám semmi, legfőképpen szárazon konstatáltam, hogy ezek másképpen gondolkoznak s úgy is volt; ja! nem tesz mindenkit az Isten különös kegye jókedvű leánygya.

Ilyen heves tánc közben gyorsan mulott az idő; közeledhettem a jókedvű leányhoz s karomba fűzve felálltunk a négyeshez; persze jó távol a mamától, esetleg a terem másik sarkában. Ez már kipróbált szokásom, a mit soha el nem mulasztok, mert az ember sohasem tudhatja, minő édes véletlen adhatja elő magát. Nem volt tehát okunk, a miért vesztessük az időt, egypár megszokott, unalmas trázis után megkérdeztem a jókedvű leányt:

— Mondja csak, kedves nagysád, mindig ilyen aranyos kedélye van, mindig ilyen jókedvű szokott lenni?

— Ami ezt illeti, vannak pillanatok, — szólt — a mikor komoly szoktam lenni. Hanem a természetem ez. Ahol a komolysággal imponálni lehet, teszem azt érett, megállapodott gondolkozású fiatal emberek előtt, ott leküzdöm e természetemet, de itt a jogáspalánták között, óh! itt otthon érzem magamat... és hamis mosoly ült pirosuló ajkai szélén...

Ez megint olyan mondás volt, a mit jobb lett volna nem hallani. Körülnéztem; nem hallották a többiek, mert én még csak elszenvedtem volna az ítéletet.

Igy tehát az esküdtzék a következőleg alakult meg: *itj. Németh József*, *Graumann János*, *Várady Ferenc*, *Lincab Adolf*, *Haksch Lajos*, *Jantay Gyula*, *Arnhold Károly*, *Hege-düs Imre*, *Oberhammer Antal*, *Zsiga László*, dr. *Záray Károly* és *Taisz József*.

Ekként az esküdtzék megalakulván, az elnök a póttagokat sorolta ki *Zánkay Lajos* és *Turn Emil* személyében s ezzel az esküdtzék féltiz órára megalakult s az elnök az esküt az esküdtölkivette.

Az elnök: ismerteti a tényállást, mely szerint a vádlott, ki jelenleg sümegi lakos, röpiratban hivatalos hatalommal való visszaéléssel, sikkasztással és jogtiprással vádolja *Horváth Cs. Jánost*, mint a perlaki járásbíró vezetőjét és a járásbíró s mint ilyen kétrendbeli rágalmas vétségét követte el a járásbíró és a járásbíró ellen. »Egy bíróság szennyese« volt a röpirat címe s e röpirat terjesztése által követte el vádlott a rágalmas vétségét, úgy a járásbíró, mint a vezetése alatti járásbíróval szemben.

A vádlevél felolvasása után következett

a vádlott

kihallgatása. *Strauss Béla*, mezőkomáromi születésű, 43 éves, róm. kath. vallású, nőtlen, ügyvédi irnok, jelenleg sümegi lakos. Ez idő szerint vagyona nincs.

Elnök: Hiszen ön a vizsgálat során huszezer forint értékű ingóságokat vallott be vagyónának. Az már mind elolvadt?

Vádlott: Elolvadt. Csekélység, a mi maradt s az is csak követelés.

E: Hányszor volt büntetve?

V: Egyszer; sikkasztásért.

E: Dehogyan egyszer. Igen, volt büntetve kétrendbeli sikkasztás büntetése és huszonegyrendbeli sikkasztás vétsége miatt másfélévi börtönre. Hát még?

V: Becsületsértésért.

E: Nos igen, de előbb közcsend elleni kihágásért 10 napi elzárásra és 30 frt pénzbüntetésre.

V: Elismerem.

E: És most a *Sólyomi Tivadar* sérelmére elkövetett becsületsértésért mire volt elítélve?

V: 250 forint pénzbüntetésre.

E: Ez később volt. Első esetben tizenöt forint pénzbüntetést kapott.

— Szóval, hát minket nem számít a komoly emberek közé?

— Talán csak elég világosan beszélek. Önök nagyon derék fiúk, ez tagadhatatlan, hanem az neveléses volna, önöket komolyan venni. Önök jók arra, hogy a legyezőinkre irjanak innen-onnan összeszedett mondásokat, szorgalmas táncosaink legyenek, a korzón, sétatéren mulattassanak, no meg, aki szerencsés fickó, az elég jó arra, hogy féltékenységi jelenetet provokálhassunk valami komoly, számitásba jövő uriemberrel szemben.

Gyorsan darálta le a jókedvű leányka e hosszú mondatát s mindössze annyi változást idézett elő helyzetünkben e kijelentés, hogy alaposan összekevertük az első figurát. Én a nagy meglepetésben, hogy oly nyugodtan olvasta reánk a sentenciát, ő meg a nagy buzgalomban, melylyel szavainak hatását leste. Pedig nem volt tanácsos e multság, mert könnyen szórakozottaknak néztek volna bennünket. A jókedvű leány pedig sohasem szokott szórakozott lenni, azt mondja, hogy ez csak a szomorú, magába mélyedt lányoknak a tulajdonsága.

Még sok mindenről beszéltünk az este, de nem merek előhozakodni a mondottakkal, mert kemény ítélet minden szava a mi szereplésünkről.

Ama emlékezetes est óta alig láttam a jókedvű lányt egy másik multságig. Mosolygott most is rajtam, midőn táncra kértem. Beszélt gyorsan, gyorsabban, mint a hogy a keringő hangjai végigrezegtek a termen, de

V: Igen.

E: És ezután jött a 250 forintos pénzbüntetés. Ez ellen kegyelmi kérvényt is adott be, de el lett utasítva. S végül a perlaki csendőrök ellen elkövetett rágalmas vétségért mire volt elítélve?

V: Egy hónapi fogházra.

Ezután az inkriminált röpiratot olvasták fel, mire az elnök a vádlottat a szerzőség kérdésében hallgatta ki.

A vádlott elvállalta a röpirat szerzőségét és érte a felelősséget s előadta, hogy 500 példányban nyomatta ki, posta útján az ország összes közhivatalaiba és sok ügyvédnek megküldte.

E: Mi indította a röpirat kiadására?

V: El lettem tiltva, hogy személyes ügyeimben a bírósági irattárt és telekkönyvet betekinthessem s így kenyérkeresetemtől fosztattam meg.

E: Személyes ügyei alatt megbízásait is érte, melyekben ügyvédsegédként akart eljárni. Miféle képesítése van?

V: Érettségi bizonyítványom, jegyzői és telekkönyvi vizsgám van.

E: Tehát nem volt jogosítva mint ügyvéd eljárni s épen ezért azt mondták, hogy ön zugirászatot folytat. Mivel akarja bizonyítani, hogy saját ügyeiben, vagy azokban, melyekben arra jogosítva volt, nem kapott a bíróságnál értesítést?

V: Tanukkal bizonyítom.

Záray K. esküdt: Mikor ügyvédnél volt alkalmazva s annak megbízásából akart iratokat a bíróságnál betekinteni, akkor is megakadályozták?

V: Igen.

E: Hogy jutott ön *Trsztyánszky* irodájába?

V: Nála voltam mint ügyvédi irnok s mikor felfüggesztették, lemondott az ügyvédi gyakorlatról s reám ruházta összes követeléseit; az irodát pedig *Szebényi Lajos* ügyvéd vezette. Bár ő tőle is volt meghatalmazásom, még sem kaptam értesítést s a telekkönyvek és akták betekintésétől el lettem tiltva. Ezt kívánom a tanukkal igazolni.

Elnök betérjeszti egy tanunak, *Csesznák József* ügyvédnek levelét, melyben halaszthatatlan teendővel menti ki magát. A többi megidézett tanu: dr. *Kemény Fülöp*, *Megyercsi*

szeme valahol máshol járt, mintha folyton keresett volna valakit. A szerény rokonszenven kívül, mi sem kapcsolt a jókedvű leányhoz és mégis valami furcsa érzés támadt föl bennem. Meghúzódtam egy üres helyen s furcsa lélekállapottal követtem a jókedvű leány mozdulatait. Félttem, rettegtem valami nem várt fordulattól, mely megbonthatta volna az ő aranyos kedélyét. Alig vehettem valamit észre. És mégis, midőn újra összekerültem vele, úgy láttam, mintha a jókedve csak erőltetett volna.

— Bántja magácskát valami? Mondja meg nekem; tudja, hogy úgy érdeklődöm a jókedve iránt!

— Na! köszönöm szépen, a jókedvem iránt?! Ezt se mondták még nekem. Tehát vannak emberek, a kik kedélyünk iránt érdeklődnek, benső érzelmeink kötik le figyelmüket. Idilli állapot, csak hinni lehetne benne.

— De kérem...

— Soha se kérjen, jegyezze meg, hogy minálunk kérelem, sóhajtozással nem boldogul senki, itt vakmerően támadni kell és megszerezni a jogokat az első pillanatban, hogy tovább is fenntarthatassuk a tekintélyt...

»Istenem és ez nem is *Gyurkovits* leány«, gondoltam magamban, ej, de hogy! Nem is merészeltem én már gondolkodni, hisz minduntalan reám piritott, a kérdésemet meg egyre felelet nélkül hagyta. Lassankint mégis engedett szikrázó ötleteiből s megkönyörült rajtam. Elárult egy makulát szive mélyeséges titkából; van itt valaki, a ki máskor többet szokott forgolódni körülötte, de ma elpártolt tőle; de

Géza, Horváth Pál, Plichta Károly, Buzalics János, Sohár Kálmán, Primusz Flórián és Simon Lajos megjelentek. Vádlott azonkívül az ügy előzményeire vonatkozó aktacsomók beszerzését is kérte, a mi szintén megírtént.

Vádlott előadja, hogy a tanukkal bizonyítani akarja, hogy a járásbíró az akták és telekkönyvek betekintésétől eltiltotta. Csak azokban az ügyekben engedte ezt meg, melyekre előbb jogosultságát igazolta s ezeket egy jegyzékbe is foglalták. Más ügyben, melyben később szerzett érdekeltiséget és személyes jogosultságot, nem engedte meg neki a betekintést.

Elnök: Mi oka lehetett erre a járásbírónak?

V.: A személyes boszu. Ő és Trsztyánszky Gyula ügyvéd ellenségek voltak. A járásbíró azt hitte, hogy én tüzelem az ügyvédet ellene és én annak eszköze vagyok. Ép ezért fosztott meg a kenyérkereset lehetőségétől is.

Ezután az elnök kérdésére a kir. ügyész előadja, hogy a tanuk kihallgatását ellenzi. Mert ha el lett tiltva öt érdeklő ügyekben a vádlott, tett is feljelentéseket a járásbíró fellettes hatóságánál, hol feljelentései mint panaszra nem alkalmasak visszautasítottak. Sőt a királyi tábla és a kuria ki is mondta, hogy mivel vádlott nem öt érdeklő ügyekben, hanem csak kíváncsiságból és magán ügyekben akarta az iratokat betekinteni, a járásbíró hivatali kötelességét teljesítette, midőn öt ebben megakadályozta s mint zugírászt eltiltotta az iratok és telekkönyvek betekintésétől.

Elnök: Mit kíván az iratokból vádlott felolvasatni?

Vádlott: Egy vétiv hiányzik egy aktacsomóból. Egy másiktól elveszett egy végrehajtási jegyzőkönyv, minek folytán megkárosítottak, mivel ez is egy átruházott követelésre vonatkozott s végül a bíróságokhoz beadott panaszaimat kérem felolvasni.

E.: Mért nem kérte mindezt már a vizsgálat során?

V.: Akkor nem fektettem rá súlyt.

E.: Hát most?

V.: Védekezni minden embernek kötelessége.

A vádlott valóban olyan bizonyítást akar produkálni, a mi csaknem egy új vizsgálatnak felel meg s az elnök hiába kéri, hogy ne pazarolja az esküdtek idejét, nem áll el kérelmétől.

Az ügyész az iratok nagyrészének felolvasását ellenzi s a bíróság visszavonulván, úgy határoz, hogy a tanuk kihallgatását megengedi, az iratokkal való bizonyítást pedig annyiban, hogy a panaszfeljelentések kérelmi részét s az azokra hozott határozatokat olvastatja fel.

Vádlott és ügyész ebben megnyugodván, következett

a tanuk kihallgatása.

A tanuk első sorban megeskettetvén, az első tanu *Kemény Fülöp*, perlaki gyakorló ügyvéd volt. Tanunak közvetlen tudomása nincs arról, hogy vádlottat az iratok betekintésétől eltiltották volna, csak hallomásból tudja. Mást a dologra nézve nem is adhat elő.

A vádlott az iránt akarja megkérdezni a tanut, hogy ő is felfogadta volna ügyvédi irodájába, de kénytelen volt elbocsájtani, mert az iratok betekintését akkor sem engedték meg neki.

Elnök: Mért nem terjesztette ezt elő akkor, mikor a bíróság a bizonyítás felett határozott? Ügyész ur, tessék nyilatkozni.

Ügyész: A megengedett bizonyítással ez nem lévén összefüggésben, ellenzem a kérdés feltevését.

A bíróság is ily módon határozott s így a tanu kihallgatása véget ért.

Megyeresi Géza, perlaki járásbírói irnok vallja, hogy tudomása van, miszerint minden oly ügyben, melyben vádlott nem volt személyes érdekelt vagy megbízott, el volt tiltva az iratok betekintésétől. Ha kimutatta a személyes érdekeltiséget, mindent megmutattak neki. Zugírászatot, hogy folytatott volna vádlott, arról nincs tudomása. A Trsztyánszky és Szabényi ügyvédek nyert általános meghatalmazás alapján minden oly ügyben nyert felvilágosítást, melyben érdekelt vagy érdekelt fél képviselője volt. Kezébe adták az iratokat, minden ilyen betekintés alkalmával. Hogy Szabényi ügyvéd gondnoka lett volna a Trsztyánszky irodájának, nem tudja; Szabényi képviselte Trsztyánszkyt, Ezt vallja a vádlott if. *Némethy József* esküdt kérdéseire.

Horváth Pál, perlaki telekkönyvvezető ugyanígy vall. Tudomása szerint Szabényit fizette Trsztyánszky és a vádlott, hogy adja a nevét az irodának s az ügyeket tulajdonképpen a vádlott intézte.

Plichta Károly perlaki segédtelekkönyvvezető szintén így vall s ugyancsak ifj. *Némethy József* esküdt kérdéseire előadja, hogy minden ügyben, melyben érdekelt fél volt, kapott felvilágosítást a vádlott. Hogy jegyzék lett volna ilyen ügyekről készítve s más ügyekben a felvilágosítást megtagadták volna, nem tudja.

Buzalics János perlaki ügyvédi irnoknak csak hallomásból van tudomása a dologról.

Sohár Kálmán perlaki ügyvédi irnok egy irodában volt vádlottal.

Haksch Lajos esküdt: Tud-e esetről, mikor vádlottat eltiltották az iratok betekintésétől?

Sohár: Nem. Állítólag zugírászzal gyanúsították s ezért az érdekeltiséget ki kellett mutatnia, ha valamit meg akart nézni.

Prémusz Flórián perlaki járásbírói szolga vallja, hogy ő csak akkor vett elő telekkönyvet a vádlottnak, ha előbb a járásbíró megengedte.

Simon Lajos, jelenleg győri törvényszéki irnok, dijnok volt a perlaki járásbírósnál. Tudja, hogy meghatalmazást kellett vádlottnak előmutatnia s így nyert csak felvilágosítást.

A tanuk kihallgatása ezzel véget érven, az okiratok felolvasása következett, a mibe épen beleharangozták a delet. Ezután elnök megkérdezte vádlottat, mivel tudja még a röpiratban foglalt rágalmakat bizonyítani?

Vádlott: Azt hiszem, ez részben sikerült is már . . .

Elnök: Azt hiszi?!

Vádlott: Igen. De mivel Csesznák József dr. ügyvéd nem jelent meg s nekem azt írta,

hogy álljak el kihallgatásától, mert a végtárgyaláson kompromittálni fog, kérem eskü alatti kihallgatását, mert ép ellenkezőleg olyat vallhat, a mi felmentésemet eredményezi.

Elnök: Tudja-e, hogy ez a tárgyalás elhalasztásával jár?

Vádlott: Igen. De ragaszkodom hozzá.

Az elnök erre felolvassa a tanu levelét, melyben az igazságosnak és a jogrendre helyesnek jelzi a járásbíró eljárását, hogy az a zugírászatot folytató vádlottat a nem érdekét érintő ügyiratok betekintésétől eltiltotta. S erre a bíróság a tanu új kihallgatását mellőzte.

Félegykor a bizonyítás ekkép befejeztvén, következett

a vádbeszéd.

Gyenes József dr. hatásos vádbeszédét azzal kezdte, hogy minden alkotmányos államban a jogrend és alkotmány feltétele, hogy a közhivatalnok hivatali működéséért felelős s a nyilvános bírálatnak ki van téve. De más a bírálat, ha a közhivatalnok tetteit a valódi közjog szempontjából bíráljuk; más, ha rágalmazzuk. Ha közhivatalnokról az állítatik, hogy erőszakosan intézkedik; hivatalos hatalmával visszaél; hogy jogot és törvényt tapos s ha mindezekért szenvedélyesen kihívjuk ellene a köznek megvetését s mindezt bebizonyítani nem tudjuk, ellenkezőleg épen az ellenkező bizonyosodik be: ez a rágalom.

Ilyen rágalmat követett el a röpiratban a vádlott s egyszersmind visszaél a sajtószabadsággal, mikor e röpiratot kinyomatta és terjesztette. A vádlott panaszt tett fegyelmi és büntető bíróságoknál képzelt sérelmei miatt. Ezzel jogát kimerítette az orvosláshoz, annál inkább, mert e panaszok alaptalanok voltak. De ő ekkor nyilvánosság elé lép; a járásbíró vádolja hivatalos hatalommal való visszaéléssel, törvénytelen nyomással, gazsággal, sikasztással, okirathamisítással s mindezt bebizonyítani nem tudja. Sőt az bizonyosodott be, hogy a járásbíró a jogrend és közérdek szempontjából járt el, a mit a vádlott megsértett és veszélyeztetett.

E megsértett jogrend és közérdek nevében kéri az esküdteket, hogy mondják ki a vádlottra a vétkezt s vádolja *Strauss Bélát* a büntető törv.-könyv 258 §-ába ütköző és a 259 és 262 §-ok szerint minősülő, a perlaki járásbírósnak annak vezetője *Horváth Cs. János* ellen elkövetett kétrendbeli rágalmazás vétségével.

Következett erre *Strauss Béla* vádlott részéről

a védő beszéd.

Strauss Béla mindennek előtt tagadta, hogy ő a perlaki járásbírósnak sértette volna. Ő csak a járásbíró ellen irt, mivel az existenciájától fosztotta meg. Megfosztotta boszúból, mivel azt hitte, hogy ő Trsztyánszky eszköze és ellene harcol. Ő sajnálta később, hogy szerencsétlen sorsa Trsztyánszkyhoz vitte és az áldatlan harcba belekeverte. Bocsánatot is kért a járásbírótól, mit az meg is ígért. Tönkre van téve, eléggé megszenvedett. Ő csak eszköz volt; sajnálja, hogy fel engedte magát használni. Kéri felmentését.

Ifj. *Némethy József* esküdt kérdéseire aztán, hogy mennyiben volt eszköz, azzal áll elő a vádlott, hogy nem ő írta a röpiratot, hanem Trsztyánszky Gyula, ő csak engedte, hogy neve alatt küldessék az szét és el is vállalta érte a felelősséget.

Persze, már későn volt, hogy strobmannként akarta magát föltüntetni s más nem volt hátra, mint az elnök a végtárgyalás anyagának összegezése után feltette a kérdőpontokat s az esküdtek felkeltőkor visszavonultak tanácskozásra. Egynegyed óra mulva ismét előjöttek s ifj. *Némethy József* esküdtársai nevében felolvasta, hogy

a verdit

a következő:

1. kérdés. — Vádlott-e az inkriminált cikk szerzője? — 10 igen, 2 nem.

Zombory Dezső.

2. kérdés. — Van-e az inkriminált cikkben rágalmazás a perlaki járásbíró ellen? — **9 igen, 3 nem.**

3. kérdés. — Vétkes-e a vádlott e rágalmazásban? — **9 igen, 3 nem.**

4. kérdés. — Van-e az inkriminált cikkben rágalmazás Horváth Cs. János személye ellen? — **12 igen.**

5. kérdés. — Vétkes-e vádlott e rágalmazásban? **12 igen.**

Az esküdszék ítélete e szerint a járásbíró elleni rágalmazásban kilenc szóval, a járásbíró személye elleni rágalmazásra nézve egyhangulag marasztaló lévén, az ítélő bíróság visszavonult ítéletet hozni.

Sávell Kálmán elnök az ítéletet két óra-
kor hirdette ki. E szerint Strauss Béla két-
rendbeli rágalmazás vétségeért **négyhavi fog-
házra** és 100—100 forint pénzbüntetésre íté-
tetett s köteleztetett 177 frt 76 krajcár tanu-
díj s a felmerülő költségek megtérítésére.

Az elítélt semmiségi panaszt jelentett
be, de mert kezeseket állítani nem birt, büntetését rögtön meg kellett kezdenie.

Hirek.

Pécs, 1899. február 24.

Purim.

Vala Assvérus idejében (ez az Assvérus, a ki uralkodik vala Indiától fogva Szereccsen-országig száz és huszonhét tartományokon) mikor királyi székében, mely vala Susánban, lakodalmat szerze minden Fejedelmeinek és szolgálóinak Perzsiának pedig és Médiának Hatalmasai, Főemberei és a tartományoknak fejedelmei előtté valának.

A hatalmas király be akarta mutatni vendégeinek az ő szépséges feleségét, Vástit, de ez nem akart megjelenni, miért is Assvérus elűzte a palotából és elrendelte, hogy új feleséget keressenek neki a susáni szüzek közt. A kiválasztott hajadon pedig egy zsidó leány volt, a csodaszép Eszter, Mardokeus unokahuga és nevelt leánya. Assvérus megérinti őt aranypalcájával, a mi az eljegyzés szimbóluma volt és nevévé tette.

Volt azonban a királynak egy gonoszlelkű, dölyfös tanácsadója, Hámán, a ki megkövetelte, hogy mindenki porig hajoljon előtté, a mit Mardokeus, a királyné nagybátyja, nem akart megcselekedni, miért is Hámán annyira megharagudott reá és egész fájára, hogy elhárította, hogy kiirtja a zsidókat. Elrendelte, hogy állítsák föl az akasztót a kertben Mardokeusz részére és az ő halála legyen a jeladás a zsidók leölésére.

Történt azonban, hogy a királyt orgyilkos megakarta ölni és Mardokeus, a ki folyton a királyi palota kapujában ácsorgott, fölfedezte az összeesküvést. A király Eszter révén megtudta, hogy ki mentette meg az életét és halálából azt mondta Eszternek:

— Bármit kívánj jutalmul, megteszem!

Eszter erre elmondta a királynak, hogy Haman föl akarja akasztatni Mardokeust és ki akarja irtani a zsidókat. A király erre dühében eltávozott a kertbe. Eszter pedig bevonult hálószobájába. Hámán tudta, hogy most milyen sors vár reá és utána ment Eszternek, hogy életéért könyörögjön. Ebben a pillanatban visszatért Assvérus és betoppanván felesége hálószobájába, ott találta Hámánt. Azt hitta, hogy Hámán az ő családi szentélye ellen tör és dühében elrendelte, hogy akaszták föl Hámánt a Mardokeus számára készült

akasztófára. Egyszersmind elrendelte, hogy vonassék vissza a zsidók leöléséről szóló rendelet, sőt megengedte, hogy a zsidók megölnék és elvesztenék minden népnek és tartományoknak seregét, a mely ő reájuk támadna, kicsinyeket és asszonyembereket és marháikban zsákmányt vetnének. Azt művelnék pedig egy napon minden tartományban tizenharmadik napján a tizenkettődik hónap, mely az Adár nevű hó.

Ez a szörnyű öldöklés el is következett és a zsidók hetvenöt ezer embert öltek meg Assvérus királyságában Adár 13-ikán. Tizennegyedikén pedig örömnapot ültek és örömkö-
ben ajándékokat küldözgettek egymásnak. Ezt a napot, a Pur szó után, mely sorsvetést jelent (t. i. erre a napra volt a zsidók kiirtása elhatározva) purimnak nevezték el. Az ajándékozásnak pedig, mely még most is divik, slachmónesz a neve.

Ez a története a mai zsidó ünnepnapnak, mely oly szépen nagyon megírva Eszter könyvében a megilah-ban, hogy váltotta meg Eszter az ő szépségével a zsidók életét.

Napirend 1899. február hó 25-én.

Naptár: szombat, február 25. — Róm. kath.: Géza. — Prot.: Géza. — Görög-kel. (febr. 13.) Martinián. — Zsidó: S. Kithisz. — Nap két 6 óra 51 perckor; nyugszik 5 óra 37 perckor. — Hold két 6 óra 16 perckor este; nyugszik 6 óra 42 pkor reggel.

Időjárás. Kilitás központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Szeles, hősüllyedés, délen csapadék.

Zenekedvelők Egyesületének hangversenye a nőegyletben 8 órakor.

Színház: »Szép Meluzina«, látványos szimű.

(Főispán hivatalvizsgálata.)

Br. Fejérváry Imre főispán ma délután a rendőrségnél hivatalvizsgálatot tartott. Hir szerint a főispán mindent rendben talált.

(Miniszteri köszönet.)

A válás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Hangyály Mihály címzetes kanonok pincehelyi esperes-plébánosnak, a ki az ottani róm. kath. jellegű kisdedovoda szervezéséhez 5104 (öt-ezerszáznegy) frttal hozzájárult, köszönetét nyilvánította.

(A „Pécsi Kath. Kör“)

folyó hó 26-án felolvasó estélyt tart, melynek műsora a következő: 1. A csáb, Thiessen Károlytól. Előadja a pécsi női énekkar. 2. Felvilágosultság és hit, írta és felolvassa Rézbányai József dr. theologiai tanár. 3. Golterman: A-moll concert. Cello-solo, játszza Niedermayer János, zongorán kíséri Hoff Rikárd. 4. Sötétedik... Szerzette Schmidt Antal dr., éneklő Károly Eteleka urhölgy, zongorán kíséri Buday Dezső. 5. a) Magyarok éneke. Magyarország ezeréves fenállásának jubileuma alkalmából írta Rézbányai József dr., szavalja Szánthó Ignác. b) Ugyanez, megzenésítve Hoffer Károlytól, előadja a pécsi női énekkar és a pécsi dalárda. Kezdeté délután fél 6 órakor.

(Tüzeset.)

F. hó 21-én Olaszon Tóth Ignác udvarában levő pince fedele még eddig ismeretlen okból kigyulladt. Dacára a nagy szélnek, és dacára annak, hogy köröskörül sok szalmafedeles ház volt, más kár nem történt, mert a lakosság hamar összefutott és a tüzet lokalizálták.

(Az ideai sorozás.)

A honvédelmi miniszter néhány nap előtt kelt rendeletével bizonytalan időre elhalasztotta az ideai sorozást, amelynek kezdete március elejére volt kitűzve. Az ujoncozásra az összes előkészületek megtörténtek és kivannak állítva a meghívók is, úgy, hogy újabb rendelet esetén akár három nap alatt meg lehet kezdeni a sorozást. Mint

értésülünk, az ujoncozás nem is fog soká késni, s alkalmasint még március vége felé megkezdődik. Az ujoncozás elhalasztása nem befolyásolja a bevonulás idejét és az ujoncok az idén is a rendes időben, október elején kezdik meg a katonai szolgálatot.

— (Az izraelita nőegylet estélye.) A pécsi izraelita nőegylet jövő március hó 4-én a Nemzeti Casinónak e célra átengedett helyiségeiben fényes estélyt rendez, melynek előkelő műsora vetekedik az ideai farsangi szeszouban rendezett estélyek műsorával. Az izraelita nőegylet, mely szegényei nyomorának enyhítése céljából mitől sem riad visszsa, s a legnagyobb buzgalommal fáradozott az estély műsorának előkelővé tételén, igyekezett oly közreműködőket megnyerni, kiknek neve is már elég garanciát nyújt az estély fényes sikerére nézve. Takács Mihály az opera hírneves baritonistájának és Ruh Valéria az operaház volt tagja énekszámait, Szomaházi István a szellemes tárcaíró, Makai Emil az idillykus poéta és Vay Sándor gróf felolvasásai fogják vonzóvá tenni a műsort. Továbbá színre kerül Bercik Árpád egy felvonásos vígjátéka. »A szelleműs hölgy«, melynek női szereplői Mendl Ella és Engel Olga kisasszonyok. Az egyetlen férfi szerepét Delli Lajos a pécsi nemzeti színház tagja játsza, ki egyszersmind a darab betanítását is szives volt elvállalni. Ezek után méltán számíthat a pécsi izraelita nőegylet fényes sikerre, melynek segítségével ismételtén, s nagyobb erővel élhet nemes ambíciója a szegények s nyomorgók könnyei felszárításának!

(A közönség figyelmébe!)

Mindazok, kik valamely a katonai kincstár terhére eső ellátási illetményben részesülnek, eddig nyugtáikon az életben lételet a katonai tér vagy hadkiegészítő parancsnokság által igazoltatták. Jövőben azonban, egy a megyéhez leérkezett miniszteri rendelet értelmében — eme nyugtáikon az életben lét először az illető felvevő házigazdája s azután a községi előjáróság vagy rendőrkapitányi hivatal által igazolandó.

(Lothárdi csendélet.)

Csak nemrég közöltük olvasóinkkal, hogy Galetics János lothárdi lakost feljelentették, mert »fonóház« leple alatt tiltott korcsmát tartott, hol éretlen sihedereket tanítottak a tivornyára. Most meg a derék ember felesége ellen van panasz. Ugyanis Galetics Jánosné Bosnyák Anna lothárdi lakosnő, a saját lakásában rendezett be párisi mintára egy éjjeli helyiséget, a hol a vendégek öt krajcár belépti díj mellett tetszésük szerint tivornázhatnak. Hogy mily nagy látogatottságnak örvendett ez a dugott örömtanya, azt a belépti díj csekély voltát tekintve, tán mondani sem kell. Ki tudja, meddig tartott volna ez a gyöngyület, ha a napokban véletlenül Galeticsné »éjjeli helyiségében« néhány vendég, névszerint: Vig Mihály, Stoics István és Stoics Márkó össze nem vesznek egymással. Ezek aztán veszekedés közben csaptak olyan lármát, melyről a hatóság is tudomást szerzett, annál is inkább, mert a lármázást az utcán is folytatták, és Stoics Márkó egy kövel bezuzta Galeticsné ablakát. Így hát a hatóság razzitát tartott az éjjeli helyiségben és jelentést tett az esetről a fősolgabíróságnak, mely bizonyára érdeme szerint fog elbánni a párisi hajlamu, éjjeli helyiség tulajdonosnővel.

(Lövöldöző magyarok.)

Az utóbbi időben egyre szaporodik azon furcsa kedvtelésű emberek száma, kik passzióból ki állnak az udvarukba, vagy az utcára és

Hölgyeim és Uraim!

Ha divatos és jó árukat olcsón akarnak vásárolni, forduljanak **VAJDA SOMA** női és uri divatáru házához **Pécsett, Ferenciek-utca 6.** Ott dús választék van mindennemű **uri és női divatcikkben**, női gyapju-szővet, selyem, bársony ruhadíszek, fátyolok, csipkék, blousok, nap- és eső-ernyők, vászon és chiffonból. — Továbbá **férfi gyapju-szővet**, keztyük, harisnyák és férfi-ingekből. — Minden e szakmába vágó cikkeken állandóan dús választék.

ott revolverrel, pisztolylyal formális lövészgyakorlatot tartanak. A napokban is két ilyen lövöldöző magyartól kobozott el a lothárdi községi elöljáróság revolvereket. Cseh Tót András és Lukács Pálnak hívják a két embert, kikre most nem csekély pénzbírságot fognak rászózni.

— **(Röptében kitorpte a lábát.)**

Előre is kijelentjük, hogy itt nem valami röplőgépet feltaláló uri emberről lesz szó, ki találmányának próbálgatása közben törte ki a lábát. Nem. A balesetbe került embert Szonovics Dusának hívják, ki valamelyik rácpetrei korcsmában felöntve a garatra, garázdálkodni kezdett, míg nem a korcsmáros kiröpítette. Röptében aztán Szonovics oly szerencsétlenül talált leesni a korcsmához vezető három lépcsőről, hogy a lábát kitorpte. A szerencsétlenül járt embert lakására szállították, a brutális korcsmáros ellen pedig megtették a feljelentést.

— **(Vesztett kutya garázdálkodásai.)** Egyre szaporodnak a vesztett kutyák s alig mulik el nap, hogy egy-egy ily állat fel ne bukkanna valahol. Most legutóbb Ócsárd községben garázdálkodott a napokban egy vesztett eb, mely Sándor Illés udvarában két sertést, Illiást István udvarában pedig egy tehenet mart meg. A község lakossága és a hatóság emberei valóságos hajszát folytatnak a vesztett kutya ellen, melyet azonban eddig még nem sikerült előkeríteni.

— **(Téli kabát vesszendőben.)**

Schaustein Imre, pécsi Jókai-utcai lakosnak előszobájából tegnap az esti órákban egy munkaszubonyba öltöztetett alak el akarta lopni a gazda télikabátját. De az ajtó nyikorgásának zajára figyelmessé lett szobaleány éppen akkor csipte rajta a tolvaj jelöltet, midőn le akarta a fogaról a téli kabátot akasztani. A szobaleány kiáltására kijött a szobából Schaustein Imre is és a házmester segítségével lefűlelte a kabátot. A tolvajt Jánosi Imrének hívják, foglalkozás nélküli munkás, kit most a rendőrség vett szíves pártfogása alá.

— **(Az összetört köcsög.)** Alig esett le a szürke égről a hó, már is galibát csinált. A Nádor szálloda előtt levő lejtős és a letaposott hó folytán sikos járdán ma dél előtt Magyar Teréz tejes kofa elcsuszott, a hátán vitt köcsögét össze törte, maga pedig oly erővel zuhant a földre, hogy bal karján súlyos zuzodásokat szenvedett. A szegény asszonyt bérkocsin kellett a kálvária-utcai lakására szállítani.

— **(Tolvaj a vonaton.)** Kertész Alajos dályai lakos, ki az éjjel az eszéki vonattal egyik rokona meglátogatására érkezett Pécsre, panaszt emelt az itteni rendőrségnél, hogy utközben börtöndjét valaki ellopta. Midőn Eszéken — hol hosszabb tartózkodási ideje volt, ismét felszállt a vonatra, még meg volt a börtönd, s így ezt Eszék és Pécs között lopta el valaki. A rendőrség most erélyesen keresi a börtöndtolvajt, kinek aligha fog nyomára akadhatni.

— **(Tolvaj a herbergben.)** Tegnap este történt a pécsi munkás szállón, hogy a vendégek közé került egy jelenleg uton levő borbély segéd, kinek podgyászát, szerszámaival együtt valaki ellopta. A megejtett nyomozás kiderítette, hogy a tettesek, Matyi Ferenc, Lauber József és Goldsmied Rudolf, kik akként osztották fel szerepeiket, hogy Matyi Ferenc ellopta a podgyászt, míg két büntársa annak értékesítésére vállalkozott. Mind a három jó madarat letartóztatta a rendőrség s átadta az ügyészségnek.

— **(Hó!)** Ime azt hittük, hogy ránk köszöntött már a tavasz s azt hitték a sántány bokrai is, melyek apró fejcskéit helyenként már fényes rügyek borították. S most hirtelen oda van a tavaszi hangulat, az ég komor felhőkkel borítva tekint alá s a járókelők, boszankodva tapossák a lábuk alatt olvadásnak indult havat. S ha így tart néhány napig, akkor újra előkerülnek a télikabátok,

melyeknek olyan örömet intett bucsut arany ifjuságunk!

— **(Szülői gondatlanság.)** Hosszu-Hetényen történt, hogy Marinkits Kálmáné elment a szomszédba látogatába s a bölcsőben fekvő öt hónapos gyermekét magára hagyta a konyhában. Elővigyázatból pedig — nehogy a gyermeknek valami baja essék, — a fűtött kemencének ajtaját alaposan becsukta s egy deszkát tett eléje. A légvonatot ezáltal eltömvén a kemence füstölögni kezdett s mire az asszony visszatért, gyermekét az óriási füstben feldokolva találta. Szerencsére sikerült a gyermeket a haláltól megmenteni, de ha néhány perccel később érkezik az anya, bizonyára csupán megkékült hulláját találta volna gyermekének. A gondatlan anya ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Feketehimlő.)** Udvard községben a napokban egy feketehimlő megbetegedés fordult elő. Az óvintézkedések és fertőtlenítés megtétele végett Trixler Rudolf dr. megyei tiszti főorvos azonnal Udvardra utazott, s remélhető, hogy a megbetegedések tovaterjedésének mihamarább gátat vetnek.

— **(Vége a boldogságnak.)** Amatizteletreméltó adófizető polgároknak és hazafiaknak, akiknek óriási többsége kétségtelen s akik a mai exlexes állapotban boldogan éltek napjaikat: rossz hírrel szolgálhatunk. Arról van ugyanis szó, hogy az új kormány az indemnitást már a jövő héten megkapja s így a szabadságról szóló márciusi napok nem annyira ibolyákat, mint inkább adóintéseket hoznak. Az adóhivatalokban már készítik is ezeket az adóintő leveleket, amiknek nyomában végrehajtók fognak járni, arról téve bizonyosságot, hogy az adó nemfizetés ideje lejárt s hogy vége a boldogságnak.

— **(Vasuti féljegy a munkásoknak.)** A földmivelésügyi miniszter leiratban tudatta városunk törvényhatóságával, hogy a mezőgazdasági munkásoknak, ha 10-en egy csoportban utaznak, a magyar állam összes vonalain III-ad osztályu féláru kedvezményt ad, a nélkül, hogy ezt külön kérvényben községi bizonyítvány csatolásával kérelmeznék. A féláru jegy megszerzéséhez elegendő a munkásigazolványoknak a vasuti pénztárnál való felmutatása. E kedvezményt a miniszter csak a magyar honos munkásoknak adja meg, külföldieknek csak a munkaadónak a minisztériumhoz benyújtott és indokolt kérelmére.

— **(Házasság a fa tetején.)** Furcsa szokás divik ósidők óta a Filippini-szigeteken, a hol a bennszülöttek régi hagyományos módon élnek és annyira konzervatívek, hogy semmiféle újításba sem hajlandók belemenni. A szobantorgó furcsa szokás a fatetején való eljegyzés. Ha két Fülöp-szigetbéli fiatal lélek egymásba szeret, összegyűl az egész törzs és a jegyesek egy-egy fára másznak föl. A mátkapár szülei a két ágat, a hol a fiatalok ülnek, egymástelé hajlítják, míg a szerelmesek feje összeér. Ha ez megtörtént, a házasságot törvényesen megkötöttnek tekintik. Utána fantasztikus táncok következnek. Ez az egész házassági ceremónia a Filippini-szigeteken.

— **(Osztálysorsjáték.)** Az osztálysorsjáték tegnapi húzásán huszezer koronát nyert 75.280, tizenötezer koronát nyert 88.412, tízezer koronát 51.001, 19.970, ötezer koronát 94.877, 72.790, 40.037, 44.071, kétezer koronát 77.110, 35.354, 81.758, 58.581, 33.141, ezer koronát 8.543, 88.183, 14.933, 21.881, 97.226, ötszáz koronát 53.199, 70.171, 81.807, 60.004, 73.687, 12.848, 795, 91.608, 21.463, 25.677, 81.199, 46.810, 53.362, 84.231, 11.597, 97.080, 24.083, 90.683, 51.535, 11.391, 86.022, 60.468, 79.701, 62.386, 93.482, 65.857, 98.867, 47.368, 8.568, 87.803, 92.091, 54.997, 6.815, 50.038, 19.799, 47.443, 93.677, 85.397. A 30.000 koronás főnyereményt a 19.763 számú sorsjegy nyerte meg.

— **(Az igazgató ur.)** Londonban a Prince of Wales színházban szokatlan jelenettel végződött egy bemutató előadás. Egy ko-

mikus opera került színre és bár pompás volt a kiállítás, a közönszerű, unalmas darab megbukott. A jól szervezett klakk szemtelenül tapsolt mindvégig, de ezt a tapsot ellensúlyozta a karzatról lehallatszó püsszegés. A mikor mindennek vége volt, a közönség a színészeket akarta látni, a kik, a mint szokás, testületileg jelentek meg a közönség előtt. Azután a szerzőket hívták és végül néhányan az igazgatót hívták, a mi ellen mások tiltakoztak. Az igazgató mindazonáltal a színpadra jött, fenyegető állást foglalt a püsszegők ellen, megkérdezte, ki fizette meg őket, káromkodva és esküdözve kijelentette, hogy igazán jó szindarabot adatott elő, végül kijelentette, hogy az elégedetlenek a legrosszabb esetben is csak a belépti díjat sajnálhatják, míg ő, ha a püsszegés következtében a darab lekerül a műsorról, nagy összeget veszít. Az igazgató beszédét heves ellenmondás követte, mert a karzat nem engedte meg, hogy az igazgató tanitgassa. Az igazgató végül föl szállította elleneseit, jöjjenek a színpadra és álljanak ki vele birokra. Egyre ezt kiabálta:

— Gyertek csak ide. Bármilyen erősek is vagytok, nem félek tőletek!

Az igazgató már neki gyürkőzött, de nem történt baj, mert a páholyok közönsége beleszólt a dologba. Kijelentette hogy a karzatnak igaza van és aztán a színház lassan kiürült.

— **(Véres verekedés.)** Kákits községben a napokban Szederi József és Mindl Alajos odaváló legények a korcsmában összeveszték egymással s verekedés közben Szederi egy késsel homlokán szúrta társát. A szúrás, mely csak a bőrt sértette, nem veszélyes, a késelő legény ellen azonban megtették a feljelentést.

— **(Egy tojás miatt.)** Régi dolog már, hogy gyakran kis okok nagy okozatokat szülnek s eme életigazság dokumentálására szolgál az az eset is, mely a napokban Magyar-Peterden történt. Szeiler Jánosnének a tyukolójából elveszett egy tojás s az e fölött boszus asszonynak nem volt okosabb dolga, minthogy a tojás ellopásával szomszédnját, Varga Imrénét gyanúsítsa. Persze hogy a szomszédasszony alig várta, hogy férje hazakerüljön, akinek melegében elmondta, hogy mivel gyanúsítják őt »odaát«. Varga Imre pedig — heves ember lévén — kapta magát és egy löcscsel telfegyverkezve kiállt a kapuba s a mit sem sejtő s véletlenül arra haladó szomszédot, Szeiler Jánost úgy vágta fejbe a ruddal, hogy az eszméletlenül összerogyott. A fejbe vert embert lakásán ápolják, a boszuálló szomszéd ellen pedig megtették a feljelentést s mindezt csak — egy tojás miatt!

— **(Népgyűlés.)** A pécsi szocialdemokrata párt az alábbi felhívást bocsájtotta ki a pécsi munkások és elvtársakhoz: Felhívás Pécs és vidékének jogtalan népéhez! Munkások! Elvtársak! A magyar parlament hónapok óta tehetetlen. A képviselő urak összeveszttek és nyíltan elismerték, hogy képtelenek a reájuk bizott nagy feladatok teljesítésére. A szocialdemokrata párt évek óta hirdeti, hogy oly parlament, a mely a nép nagy tömegének kizárásával jön létre, csak osztályérdekeket szolgálhat; tehát a nép igazi érdekét nem védelmezheti meg. Csak egy ut vezethet ki a politikai korrupcióból és ez az általános titkos választói jog, a mely a néptömeget is bevonja az alkotmány sáncaiba és lehetővé teszi neki, hogy saját érdekeit a parlamentben is megvédelmezhesse. Munkások! Elvtársak! A kormányon ülők süketek, azért nekünk oda kell hatni, hogy a népet észrevegyék és az általános titkos választói jogot minél előbb megadják. Fel tehát Pécs és vidékének jogtalan munkásai a vasárnap, f. évi február 26-an d. e. 9 órakor a torna csarnokban tartandó népgyűlésre, melynek napirendje: az általános, titkos választási jog. Senki ne hiányozzék a gyűlésről! Minden munkásnak és minden polgárnak ott kell lennie! Meg kell mutatni a hatalomnak, hogy hányan vagyunk, kik joga-

inkat követeljük! Munkások! Elvtársak! Fel a nagy munkára! Az egybehívók.

— (A dobokai lantos.) Egy olyasfajta Emlény-ben: Kegyelet-füzérben, vagy Zsenge rügyek-ben, minőt az ötvenes és hatvanas évek önképző-körei sűrűn adtak ki, felezték fel mostanában ezt a költeményt:

Barátom halálára.

Drága barátom meghaltál: lett sir a lakásod!

Nagy hirt sem hagyta hátra, a hon se sirat: Évtizedek multán ha haltál volna, úgy tán Sirodnál búsan sirna zokogva hazád!

Báró Bánffy Dezső.

Ezt a verset — amint látni tetszik — Bánffy Dezső báró, Magyarországnak bukott miniszterelnöke írta, még abban a korban, a mikor elmulasztotta megtanálni a Saint-Simon és Szent Simon közötti különbséget, azt az országot, a melynek Kopenhága a székhelye, Platonnak tanításait és végül a cselekvő alakot (a melyek mindegyike miatt később, miniszterelnök korában kellett szenvednie a blamázt). Hitte volna akkor a nagy reményekre jogosító fiatal poéta, hogy a barátja, a kinek halálára két distichont pazarolt — ő maga lesz? Mert most, a hogy a Szent István-rend nagykeresztje sarköve lesz Bánffy politikai életének, ez az epigramm, mint ha csak az ő sirirata lenne. Az apanagyfalusi sir lesz a lakása; hogy nem nagy hirt hagyta hátra, s hogy a haza se siratja, az tény. És ép oly valószínű, ha Bánffy még évtizedekig ült volna a kormányelnökségben, sokat siratna utána a nemzet . . . Lám milyen jó víziói voltak a tehetséges poétának. Most, hogy az államférfiúi gondoktól és Pulszky Ágosttól megszabadult az apanagyfalusi magányban talán újra fölveszi a lantot Doboka egykori gyöngye. Ujra visszatér a spondeusokhoz és a daktylusokhoz s talán újra megírja a a »Beatus ille, qui procul negotiis« kezdetű dalt.

Lakonit dísz tárgyak az iparművészeti tárgyak között első helyen említendők melyekkel a francia műipar ujabban elárasztja a művelt világot. E műtárgyak galvano plasztikai anyaga a »lakonit«, melynek összetétele a föltaláló gyáros titka, könnyen kezelhető és nagyon alkalmas a galvano plasztikai kivitelre. Ez idő szerint Párisban csupán két cég gyárt lakonitot és abból műtárgyakat. Az egyiknek lakonitja világosabb, a másiké sötétebb szürke. A lakonit dísz tárgyak oly izlésesek, művészi jellegök annyira kidomborodik, annyira magukon viselik a francia szellem játsszi pazarságát, formatökélyét, hogy nem is tekinthetők iparcikkeknak, hanem művészi alkotásoknak. Ezek felette alkalmasok a domborművü remek művek népszerűsítésére, utánzatokba való ismertetésére és így a művészet terjesztésére. Az itt felsorolt tárgyak legalkalmasabb ajándék tárgyat képeznek és a legszebb választékban csak *Schönwald* Imrénél naphatók.

Művészet, irodalom.

○ Gyurkovits leányok. Balla Kálmán, a pécsi nemzeti színház közkedveltségű művészenek jutalomjátéka alkalmából tegnap este Hercegh Ferenc nagyhatású négy felvonásos életképe, a »Gyurkovics leányok« került színre zsufolt ház előtt. Régen láttunk oly nagy érdeklődést és ünnepies élénkséget a nézőtérben, mint tegnap este, mi különben nem is csodálható, hiszen a közönség egyik kedvencét, Balla Kálmánt ünnepelte, másrészt pedig maga a darab olyan, hogy alig van közönség, mely látására fel ne elevenedjék. Valóban zseniális eszme volt Balla Kálmántól jutalomjátékául a Horkay Feri szerepét választani. Balla Kálmánt színre léptekor a közönség frenetikus tapsviharral fogadta, melynek hangjai mellett egy remek babérkoszorút bocsájtottak alá a zsinórpadról. A koszoru városszínű szalagjain e fölirat volt látható: »A pécsiek ked-

vencének — Balla Kálmának.« Nehány percig szünetelt az előadás, míg a közönség lelkes tapsai csillapodtak s aztán kezdetét vette az ötletesebb-ötletesebb jelenetek sorozata, mely mindvégig lelkes hangulatban tartotta a publikumot. Balla Kálmánt minden felvonás után, de nem egyszer nyílt színen is zajosan megtapsolták. Az előadás a legjobbak közül való volt, melyért a dicséret Angyal Ilkát, Szohner Olgát, Benkő Jolánt, H. Körösi Jucit, Balla Kálmánt, Peterdit, Erdélyit és Biharit illeti. (K—r.)

○ Somogyi Károly és Szabadka. Dacára annak, hogy illetékes körök annak idején azt híresztelték, hogy Somogyi Károly Szabadkán a jövő színi évadra nézve már aláírta a szerződést, mint értesülünk, a szabadkai színházat a volt direktor, Pesti Iház kapta meg s így attól Somogyi Károly elesett. Valóban nem értjük, hogy mire valók voltak a megbízhatlan híresztelések? Különben: »balga gyermek a szív; hiszi azt — amit remél!«

○ Benkő Jolán jutalomjátéka. Színtársulatunk kedvelt komikája s nem egyszer drámai anya-színésznője is, Benkő Jolán, f. hó 27-én, hétfőn tartja jutalomjátékát, mely alkalommal Rákosi Jenőnek »Éjjel az erdőn« című népszínművében lép fel. Vendégül Pappné Doroghó Laura is fellép és még egy vendég. Hogy ki ez, azt meglepetés gyanánt a közönség részére tartogatja Benkő Jolán. Így hát nem lesz érdekesség híján az estély, melyet valószínűleg ismét telt ház fog végig nézni.

TÁVIRATOK.

— Az elkésett gálabürger-ség. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bánffy báró ma fogadta a jászberényi mamelukok küldöttségét, mely a díszpolgári oklevelet hozta számára. Jászberény legujabb díszpolgára jellemző finom tapintattal e minőségében való szereplését azzal vélte legméltóbban megkezdhetni, hogy a küldöttséghez intézett válaszában keserűen és haraggal fakadt ki Apponyi Albert ellen, a kit a jászberényi választók többsége az országgyűlésre küldött. Legyalázta a nemzetipárt irányát s azzal fejezte be mondókáját, hogy az egységes magyar nemzeti államot csakis az általa követett politikával lehet szolgálni!

Erre a mondásra sem Bánffy, sem a deputátus urak nem sülyedtek a föld alá, mi csak a miniszterelnöki palota szilárd konstrukciójára enged következtetni.

— Tüntetések Párisban. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisban tegnap este tüntetések voltak. Verekedés közben sokan megsebesültek s a rendőrség 180 tüntetőt letartóztatott, köztük *Derouléde*, *Habert*, *Millevoje* képviselőket, akiket *Dupuy* miniszterelnök parancsára fogtak el.

A párisi lapok szerint *Derouléde*, kit mintegy 150 híve követett, megfogta a Faure temetéséről visszatérő csapatok élén lovagló *Roget* tábornok lovának zabláját. A tábornok rákiáltott *Deroulédera*: »helyet! helyet!« s aztán kiadta a vezényszót: »a kaszárnyához!« *Derouléde* azonban megmaradt a tábornok oldalán s a katonák között benyomult a kaszárnyába. *Derouléde* ellen büntetővizsgálatot indítanak.

Párisi sürgönyök szerint a rendőrprefektus elővizsgálatot rendelt el *Derou-*

léde vétségének természete felől. Éjfél után 2 órakor *Derouléde* és *Habert* képviselőket a rendőrprefekturán szembesítették *Roget* tábornokkal, aki azt állította, hogy a letartóztatott képviselők és követők őt csapataival az elysée-palota felé akarták szorítani. *Derouléde* ezt kiáltotta feléje: »Nem ide tábornok, hanem az Elyséeba,« mire a tábornok félrerántotta lovát s a kaszárnyához vezényelte a csapatokat, de *Derouléde* nem tágitott s benyomult a katonasággal a kaszárnyába.

— Galíciai pénzüintézet panamája. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Lembergől sürgönyzik, hogy tegnap letartóztatták *Zima* Ferencet, a galíciai takarékpénztár igazgatóját és *Wendry-Chowsky* főkönyvelőt.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 24.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9'84; későbbi szállítás: 9'59. —
Tengeri, májusra: 4'65. — Rozs, márciusra: 8'61. —
Zab, őszre: 5'69. —

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 370'80. — Magyar hitelrészvény: 400'25. — Államvasut: 362'25. —

Nyilt-tér.*

Nyilatkozat.

Alulírott kijelentem, hogy a »Pécsi Napló« szerdai (1899. febr. 22.) számában »Gyűlölködő testvérek« c. alatt megjelent újdonság a valóságnak épen nem felel meg s e téren értesülését nevezett lap csütörtöki számában helyre is igazította, azonban Kálmán, vagyis az én nevem helyett mostoha öcsém, Gyula nevét említi tévedésből. Egyébként a vizsgálat majd mindent ki fog deríteni és a melytől alulírott és családtagjai épen nem félnek, mert az egész dologban ártatlanul hurcolták meg neveiket.

Pécs, 1899. február 24.

Zengely Ferenc Kálmán
b.-szabolcsi szikvizgyáros.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Nincs oly köhögés elleni szer,
mely a

KAISER-féle mell-bonbont

fölmulná.

2360, közjegyző által hitelesített elismervény bizonyítja annak biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban Pécsen: Benczenleitner Sándor cukrászdájában.

Plüss-Staufer-féle ragasz

henger- és üvegben,

arany és ezüst éremmel többszörösen kitüntetve, már 10 év óta mint leghatályosabb összekötő és ragasztó szer ismeretes, tehát a legkitűnőbb szer törött tárgyak összeragasztására. Kapható Pécsen, Alt és Böhm kereskedésében.

Meghívó.

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezete ezennel közhírré teszi, hogy miután az 1899. február 23-ára kitűzött közgyűlés az alapszabályok 32. §-a értelmében megtartható nem volt, ez okból

ujabbi közgyűlési határnapul

1899. március hó 9-ik napjának d. u. 3 órája
a Vigadó helyiségébe

kitűzetik, hova a t. tagok azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az e napra kitűzött közgyűlés a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozni képes leend.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése.
 2. Zárszámadások előterjesztése a felügyelő bizottság jelentése kíséretében.
 3. A mérleg megállapítása és a fölmentvény iránti intézkedés az igazgatóság és felügyelő bizottságra nézve.
 4. A nyereség hova fordítása iránti határozat hozatal.
 5. Felügyelő bizottság megválasztása.
 6. Bejelentett indítványok tárgyalása.
- Pécs, 1899. február hó 23-án.

Dr. Flóris Endre,
ügyész.

Dollinger András,
elnök.

Fürészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsen, Szigeti-országut 33. sz.

☛ Telefon szám 88. ☛

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-
hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa ducok jutányos árban.

A vaiszlói közalapítványi magyar kir. erdőgondnokságnál mintegy 54.000 drb 2 éves és 90.000 darab 1 éves

kocsányos tölgycsemete

ezrenként 4 frtért, illetőleg 3 frtért csomagolva és Baranya-Sellye vasuti állomására szállítva eladó.

1261. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Pavics Ivó szalántai lakos végrehajthatónak, Pavics Lukács mint Pavics Pál örököse végrehajtást szenvedő elleni 60 forint tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. jbiróság területén lévő, Szalánta község határában fekvő s a szalántai 119. sz. betétben felvett I. 1—6. sorsz. ingatlanokra egészben 372 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Szalánta község jegyzői iródjában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 37 frt 20 krajcárt készpénzben, vagy az 1881: nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság, 1899. évi február hó 2 án.

Göbel,

kir. törvszéki bíró.

1029. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bösz Mátyás végrehajthatónak, Hoffmann Adolf és neje végrehajtást szenvedők elleni ügyében a késedelmes fizető Weidinger Miklós ellenében ennek vételári tartozása u. m.: 208 frt 88 kr. tőke és jár. erejéig a kémendi 106 sz. tjkvből szerkesztett 228 sz. betétben A. I. 1—3 sorsz. 505. 506. 507. hsz. megváltott szőlőre az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899. évi március hó 9. napján d. e. 10 órakor Kémend községben a bíróság lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1899. évi február hó 4-én.
A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Schill,

kir. járásbíró.

A megye-utca 16. szám alatti ház emeletén levő

6 szoba

és mellékhelyiség,

úgy istálló és hozzátartozó mellékhelyiség, — továbbá

földszinten egy szoba

május 1-től kiadó.

Bővebbet Anna-utca 2. szám a.,
úgy a kiadóhivatalban.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság átörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépület-kben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Árjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcs átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betét-el, vagy a nélkül.

Tetőzet-és orom-fedőcserep üvegből különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Simens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgial és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

☛ Szabadalmazott préselt üvegbetűk. ☛

Mindenütt dicsérik a híres
MACHLEID-féle
kecskeméti
arckenöcsöt,

mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, pörse-
néseket és egyéb kellemetlen kitételeket bizto-
san elmulaszt. Az ar-
szép, fiatal, kellemes,
üde színt nyer tőle, a
napbarnítástól meg-
óvja. Kitűnő hatása már
néhány nap múlva ész-
lelhető, egyszeri próba
is elegendő, hogy ezt bárki
örökre megkedvelje. Ha-
tása a kecskeméti növény-
szappannal oly meglepő
és elismert, milyet e téren
szépitő-szer még el nem
ért és fölül nem mult.
Egyik jó tulajdonsága,
hogy ártalmas utóhatása
sohasem lesz. Egy tégely
ára használati utasítással
50 kr. — Egy darab kecskeméti növényzsappan 32 kr.

Hajnal-szesz.

Biztosan meggyógyít minden fájdalmat, így köszvény,
reuma, csontfájdalmak, fejfájás, migrén, fogfájás, fül-
fájás és hátfájás ellen a legbiztosabban ható gyógyszer.
Még alig volt eset rá, hogy számos, sikertelenül használt
szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna.
Sok ezer elyomorodott beteg köszöni már ezen szernek
teljes gyógyulását. Egy üveg ára használati utasítással 50 kr.
Kapható:

Farkas Ignác

„Mátyás király” című gyógyszer-tárában Kecskeméten
és minden nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban.

Főraktár Török József gyógyszer-tára Budapest.